

na vztah sunny a Koránu, i z hlediska případné derogace jednoho pramene druhým (str. 56 an.)

- Str. 16 „Idžma, případně konsensus, je usnesení všech podstatných učenců islámského práva nad daným problémem, či otázkou, která není řádně upravena ani v Koránu ani v sunně. Patří mezi další uznané právní normy islámského práva, svou oporu nachází v Koránu a v sunně. Idžma, jako pramen práva, není akceptována celým islámským světem, ale pouze sunnity, šíité ji neuznávají“. Opět se diplomantka odkazuje na výše uvedenou publikaci, která však nabízí úplně jiný pohled na pojetí konsenzu sunnity a ší'ity. Celkově je tato pasáž méně srozumitelná a bylo by bývalo vhodné ji přeformulovat.
- - str. 18 an. – výčet přijatých a změněných zákonů je neúplný a nepřesný. Diplomantka čerpá ze starší publikace od Hans-Georga Eberta, i když zároveň pracuje s novější (Rohe), kde se může o dalších novelizacích dočíst. Tato výtka platí i pro jiné pasáže diplomové práce obsahující informace o přijatých kodifikacích.
- Str. 26 – „...Z výše uvedeného vyplývá, že žena (dívka) je z 90% při uzavírání manželství zastoupena svým „*walím*“.“ Není mi jasné, na základě čeho dospěla diplomantka k číslu 90 %.
- Str. 31 – „Příbuzenství po mléce je zvláštním typem příbuzenství, které český právní řád nezná. V islámském právu vzniká tento vztah mezi dítětem a jeho kojnou a je postaven na roveň vztahu matky s potomkem.“ Je tento vztah tedy identický? Vzniká tam jinými slovy příbuzenský vztah se všemi právy a povinnostmi jaké jsou u pokrevných příbuzných? Toto by bylo vhodné rozvinout, aby tvrzení nebylo zavádějící.
- Str. 41 – „Rozlišujeme 2 druhy čekacího období. První trvá celkem tři měsíce a je určena ženám po rozvodu. Druhá je o něco delší, konkrétně čtyři měsíce a deset dní, a náleží manželkám, kterým jejich manžel zemřel.“ Zde diplomantka především opomíjí čekací dobu pro těhotnou ženu podle islámského práva.
- Str. 43 – celá kapitola o nepovoleném pohlavním styku a těhotenství jako překážce uzavření manželství mi není po obsahové stránce jasná.
- Str. 43 – kapitola o ztracení ženy se zabývá jen situací v Íránu, jako by to bylo specifikum, přestože právní úpravu nalezneme v islámském právu.
- Str. 44 an. Diplomantka směšuje v kapitole „Věková hranice pro uzavření manželství“ a „Souhlas určitých osob“ pohlavní zralost a zletilost, když uvádí nejruznější věkové hranice.

Posudek na diplomovou práci „Vznik manželství v tradičním islámském právu a současném právu vybraných islámských zemích“ předloženou diplomantkou Ivetou Koprivou

Obsahová stránka

Diplomantka předložila práci s názvem „Vznik manželství v tradičním islámském právu a současném právu vybraných islámských zemích“. Jedná se o téma zajímavé a hodné pozornosti. Předložená diplomová práce je členěna do 7 částí (úvod, vznik islámského práva, prameny islámského práva, manželství, vznik manželství, druhy manželství, závěr). Výše uvedená problematika je v základním členění práce v zásadě vhodně rozdělena. To platí pro základní dělení kapitol, již méně ale pro podkapitoly. Věková hranice pro uzavření manželství by mohla být zařazena mimo překážky pro uzavření manželství, obzvláště je-li koncipována tak, jak to učinila diplomantka. Rovněž právní následky uzavření manželství by si zasloužily samostatnou část. Drobná pochybení ve struktuře práce nejsou tím hlavním nedostatkem práce. Tím je především její obsah, ale její stylistická, jazyková a odborná úroveň. Diplomová práce má být odborným pojednáním a jako taková by měla tudíž splňovat jistá kritéria co do způsobu vyjadřování. Sklouzávání do jiných literárních stylů není vhodné. Jako názorné příklady nevhodných formulací mohu uvést:

- Str. 20 „Když tedy shrneme to, co víme o právní úpravě v Egyptě, ...“
- Str. 38 „Jedinou podmínkou je, aby se muž choval ke všem svým ženám stejně, poskytoval jim shodné hmotné zaopatření, zkrátka všem stejnou měrou. A řekněme si upřímně, je to vůbec možné?“
- Str. 47 – „V právu evropských zemí tento souhlas udělují snoubenci sami, ovšem v islámském právu je tomu poněkud jinak.“ „Abychom pochopili celou problematiku, musíme začít pěkně od začátku.“

Některé dílčí poznámky k obsahu práce:

Mám několik připomínek k různým tvrzením diplomantky, někdy se jedná jen o doplňující informace. Uvádím jen některé z nich:

- Str. 15 „Sunna jako pramen islámského práva se těší téměř stejnému postavení jako Korán, avšak nikdy mu nesmí odporovat. Ona ho pouze doplňuje, vykládá jeho ustanovení nebo přímo na ně navazuje.“ Diplomantka se zároveň odkazuje na publikaci od Mathiase Rohe (aniž by udala stranu). Nic takového ale Rohe netvrdí, naopak uvádí sporné názory